

Sygn. akt III AUa 698/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Barbara Hejwowska
Sędziowie:	SA Teresa Czekaj (spr.) SA Marcjanna Górską
Protokolant: st. sekr. sądowy Urszula Goluch-Nikanowicz	

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2012 r. w Lublinie

sprawy T. P.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o wysokość emerytury rolniczej

na skutek apelacji wnioskodawcy T. P.

od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w L.

z dnia 20 marca 2012 r. sygn. akt VIII U 482/12

zmienia zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 1 lipca 2011 roku i ustala T. P. prawo do wypłaty emerytury rolniczej w pełnej wysokości od dnia 1 czerwca 2011 roku.

Sygn. akt III AUa 698/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 1 lipca 2011 r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w L. odmówił T. P. przyznania prawa do renty rolniczej w pełnej wysokości wskazując, iż ze zgromadzonej dokumentacji wynika, że wnioskodawca jest właścicielem gospodarstwa rolnego o powierzchni 5,72 ha, którego własności nie wyzbył się.

W odwołaniu od tej decyzji T. P. wnosił o jej zmianę poprzez przyznanie prawa do wypłaty emerytury rolniczej w pełnej wysokości.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Wyrokiem z dnia 20 marca 2012 r. Sąd Okręgowy w Lublinie oddalił odwołanie.

Swoje rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oparł na następujących ustaleniach faktycznych i ich ocenie prawnej:

T. P. urodzony (...), od dnia 5 lipca 1995 r. był uprawniony do renty rolniczej, przyznawanej mu początkowo okresowo, tylko w części składkowej. Część uzupełniająca świadczenia podlegała zawieszeniu w 100% z tytułu niezaprzeszania prowadzenia przez wnioskodawcę działalności rolniczej.

Od dnia 1 lipca 2001 r. skarżący uzyskał prawo do renty rolniczej na stałe.

Decyzją z dnia 9 kwietnia 2008 r. Prezes KRUS przyznał mu prawo do emerytury w wysokości dotychczas pobieranej renty.

W dniu 29 grudnia 2008 r. T. P. złożył wniosek o wypłacanie mu emerytury w pełnej wysokości wskazując, że ukończył 65 lat i od 15 roku życia pracuje w gospodarstwie, początkowo w gospodarstwie rolnym swojego ojca, a od ukończenia 35 roku życia we własnym gospodarstwie.

W dniu 5 marca 2010 r. odwołujący się złożył wniosek o wypłatę emerytury rolniczej w pełnej wysokości od miesiąca marca 2010 r., z uwagi na zaprzestanie prowadzenia przez niego działalności rolniczej w rozumieniu art. 6 pkt 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Decyzją z dnia 11 marca 2010 r. organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do wypłaty emerytury w pełnej wysokości, tj. wraz z częścią uzupełniającą wskazując, iż nie zaprzestał on prowadzenia działalności rolniczej.

Na skutek odwołania wnioskodawcy od powyższej decyzji Sąd Okręgowy w Lublinie wyrokiem z dnia 7 września 2010 r. w sprawie sygn. akt VIII U 1169/10 zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił T. P. prawo do emerytury rolniczej w pełnej wysokości od dnia 1 marca 2010 r.

Na skutek apelacji organu rentowego od powyższego rozstrzygnięcia Sąd Apelacyjny w Lublinie wyrokiem z dnia 17 listopada 2010 r. wydanym w sprawie III AUa 897/10 zmienił zaskarżony wyrok i oddalił odwołanie.

W dniu 13 czerwca 2011 r. T. P. złożył kolejny wniosek o wypłatę emerytury w pełnej wysokości od miesiąca czerwca 2011 r. z uwagi na zaprzestanie prowadzenia przez niego działalności rolniczej w rozumieniu art. 6 pkt 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników. W piśmie podał te same okoliczności, co we wniosku o wypłatę emerytury z dnia 5 marca 2010 r.

Jako nową okoliczność skarżący wskazał, że od kwietnia 2011 r. gospodarstwo nie stanowi źródła dochodów jego i jego żony, gdyż dopłaty do gospodarstwa z Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa pobiera córka skarżącego M. P., na którą została zarejestrowana siedziba stada oraz numer identyfikacyjny gospodarstwa, w oparciu o przepisy ustawy z dnia 1 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności.

Decyzją z dnia 1 lipca 2011 r. Prezes KRUS ponownie odmówił T. P. prawa do emerytury w pełnej wysokości wskazując, że z przedłożonej dokumentacji emerytalnej wynika, że odwołujący się nadal jest właścicielem gospodarstwa rolnego o powierzchni 5,72 ha i brak jest dokumentacji dotyczącej wyzbycia się gospodarstwa rolnego w postaci aktu notarialnego lub umowy dzierżawy.

Sąd Okręgowy ustalił, że T. P. jest właścicielem gospodarstwa rolnego o powierzchni 5,72 ha, położonego w miejscowości P., gminie S.. Wnioskodawca zamieszkuje na terenie gospodarstwa w piętrowym domu mieszkalnym wraz ze swoją żoną synem J., dwiema córkami: M. i J. oraz zięciem - mężem córki J.. Żona skarżącego jest osobą chorą niewidomą uprawnioną do świadczeń emerytalno-rentowych. Syn J. jest bezrobotny, bez prawa do zasiłku dla

bezrobotnych, córka M. (od dnia 1 marca 2012 r.) pracuje jako ekspedientka w sklepie, druga córka J. nie pracuje zawodowo i zajmuje się gospodarstwem rolnym, zaś jej mąż, zięć odwołującego się, jest pilarem.

W 2010 r. dopłaty z Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa przeznaczone na cele związane z prowadzeniem gospodarstwa rolnego pobrał sam wnioskodawca, następnie w sposób nieformalny przekazał gospodarstwo rolne córce M., która we wniosku o dopłaty podała, że jest dzierżawcą pola. W związku z powyższym, za rok 2011 r. w stosunku do M. P. została wydana decyzja o przyznaniu płatności w ramach systemów wsparcia bezpośredniego, na podstawie której przyznano dopłatę w wysokości 5.699,28 zł, a z dniem 28 lutego 2011 r. na jej nazwisko zarejestrowano siedzibę stada o numerze identyfikacyjnym (...) - 001.

M. P. podzieliła się kwotą otrzymanych dopłat unijnych z rodzeństwem i wspólnie z nimi opłaca podatek rolny za użytkowane przez całą rodzinę grunty.

Gospodarstwo odwołującego się obejmuje uprawy rolne w postaci zbóż (pszenica, jęczmień, mieszanka) i ziemniaków; skarżący hoduje również krowę. Ziemniaki są uprawiane na potrzeby własne oraz częściowo na handel, pozostałe płody rolne są sprzedawane przez rodzinę na targu lub sąsiadom. Wypasaniem krowy zajmuje się sam wnioskodawca lub jego dzieci.

Dzieci T. P. w prowadzeniu gospodarstwa wykorzystują maszyny rolnicze ojca. Dochody z gospodarstwa wynoszą około 1000 zł z 2 hektarów. Z płodów gospodarstwa rolnego korzysta cała rodzina, a córka skarżącego J. przyrządza posiłki dla wszystkich. Gdy pieniądze skarżącego nie wystarczają na zakup koniecznych leków, jego dzieci przekazują mu środki finansowe w niezbędnym zakresie.

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o dowody z dokumentów zawarte w aktach organu rentowego oraz częściowo zeznania wnioskodawcy i świadków.

Sąd Okręgowy w całości obdarzył wiarą dowody z dokumentów, jako że nie budziły wątpliwości co do ich formy, treści oraz faktu sporządzenia przez kompetentne podmioty w ramach przysługujących im uprawnień, nie zostały również zakwestionowane przez strony.

Sąd pierwszej instancji uznał za wiarygodne zeznania T. P. oraz świadków jedynie częściowo, w zakresie w jakim podawali, że wnioskodawca nadal jest właścicielem gospodarstwa rolnego, wspólnie zamieszkują w jednym domu, dopłaty unijne za gospodarstwo rolne za 2011 r. pobrała córka skarżącego M., która podzieliła je między rodzeństwo oraz, że domownicy wraz ze skarżącym prowadzą wspólne gospodarstwo domowe. W pozostałym zakresie Sąd uznał wskazane zeznania za, wzajemnie sprzeczne, jak również niespójne wewnętrznie. Zdaniem Sądu Okręgowego zeznania te nie korespondowały ze sobą odnośnie faktu rozmieszczenia poszczególnych członków rodziny w zajmowanym domu jednorodzinnym, gdyż wnioskodawca twierdził, że córka J. wraz z mężem mieszka oddzielnie od niego na piętrze, M. P. twierdziła, że wnioskodawca wraz z jej matką zajmują parter w domu, natomiast ona z bratem oraz jej siostrą i jej mężem zajmują piętro; syn skarżącego J. P. (1) oraz jego sąsiad J. K. wskazywali, że parter zajmują rodzice oraz syn odwołującego się J. z siostrą M. natomiast na górze mieszka córka J. wraz z mężem.

J. P. (1) przyznał, że pomaga ojcu w prowadzeniu gospodarstwa, przeznacza zarobione pieniądze na utrzymanie domu oraz wskazał, że obydwie siostry pracują w gospodarstwie rolnym, przy czym siostra M. pracuje również zawodowo, natomiast siostra J. pracuje tylko w gospodarstwie, robi zakupy i gotuje dla całej rodziny. Podał również, że w całym domu jest tylko jeden wodomierz i jeden licznik energii elektrycznej, natomiast zarówno wnioskodawca, jak i M. P. zeznali, że T. P. płaci osobno rachunki stosownie do stopnia zużycia wody i mediów, na podstawie wskazań jego indywidualnych liczników; wcześniej natomiast M. P. podawała, że rachunki za media osobno płacą rodzice, a osobno dzieci.

Sąsiad J. K. wskazywał, że prowadzeniem gospodarstwa zajmują się syn wnioskodawcy J. oraz jego córka J. wraz z zięciem, córka M. jedynie pomaga w doglądaniu krowy, natomiast sam T. P. podawał, że córka J. wraz z zięciem

nie pomagają w prowadzeniu gospodarstwa rolnego, zajmują się nim natomiast córka M., użytkująca jego maszyny rolnicze i syn J., on sam zaś nie wykonuje w gospodarstwie żadnych czynności.

Sąd Okręgowy wskazał, że z powyższej analizy wynika jednoznacznie, iż zarówno zeznania skarżącego, jak i przesłuchanych świadków są niespójne. W ocenie Sądu zarówno zeznania T. P., jak i zeznania świadków były w dużej mierze niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy i ukierunkowane na wywołanie korzystnych dla skarżącego skutków prawnych, zwłaszcza biorąc pod uwagę, że dwoje świadków - M. P. i J. P. (1) są dziećmi wnioskodawcy prowadzącymi wspólnie z nim gospodarstwo domowe. Z kolei świadkowie J. K. i J. P. (2) są bliskimi sąsiadami skarżącego, co również pozwala na wysnucie tezy o łączącej ich zażyłości oraz chęci złożenia korzystnych dla odwołującego się zeznań.

Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd przywołał art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 20.12.1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (tj. Dz. U. z 2008 r. nr 50, poz. 291 ze zm.), z godnie z którym wypłata emerytury lub renty rolniczej z ubezpieczenia ulega częściowemu zawieszeniu na zasadach określonych w ust. 2-8, jeżeli emeryt lub rencista prowadzi działalność rolniczą.

Zgodnie z ust. 2 tego artykułu zawieszenie wypłaty dotyczy:

- 1) części uzupełniającej emerytury rolniczej lub renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy,
- 2) emerytury lub renty inwalidzkiej z ubezpieczenia społecznego rolników indywidualnych i członków ich rodzin w części równej 95 % emerytury podstawowej i obejmuje całość lub określony ułamek tej części świadczenia, ilekroć w ust. 3 i 5-7 jest mowa o zawieszeniu wypłaty w całości, w połowie albo w jednej czwartej - rozumie się odpowiednio zawieszenie wypłaty tej części świadczenia, jej połowy albo jednej czwartej.

Zgodnie z ust. 3, wypłata ulega zawieszeniu w całości, jeżeli emeryt lub rencista nie zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, z zastrzeżeniem ust. 5-7, 9 i 10.

Przepis ust. 4 art. 28 ustawy uznaje, że emeryt lub rencista zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, jeżeli ani on, ani jego małżonek nie jest właścicielem (współwłaścicielem) lub posiadaczem gospodarstwa rolnego w rozumieniu przepisów o podatku rolnym i nie prowadzi działu specjalnego, nie uwzględniając:

- 1) gruntów wdzierżawionych, na podstawie umowy pisemnej zawartej co najmniej na 10 lat i zgłoszonej do ewidencji gruntów i budynków, osobie niebędącej:

- małżonkiem emeryta lub rencisty,
- jego zstępnym lub pasierbem,
- osobą pozostającą z emerytem lub rencistą we wspólnym gospodarstwie domowym,
- małżonkiem osoby, o której mowa w lit. b lub c;

- 2) gruntów trwale wyłączonych z produkcji rolniczej na podstawie odrębnych przepisów, w tym zalesionych gruntów rolnych;

- 3) gruntów i działów specjalnych należących do małżonka, z którym emeryt lub rencista zawarł związek małżeński po ustaleniu prawa do emerytury lub renty rolniczej z ubezpieczenia;

- 4) własności (udziału we współwłasności) nieustalanej odpowiednimi dokumentami urzędowymi, jeżeli grunty będące przedmiotem tej własności (współwłasności) nie znajdują się w posiadaniu rolnika lub jego małżonka.

Sąd Okręgowy stwierdził, że w przedmiotowej sprawie nie budzi wątpliwości, iż T. P. jest właścicielem gruntów o powierzchni 5.72. Ustalił także, że skarżący nie prowadzi na tych gruntach działalności rolniczej.

Zgodnie z treścią art. 6 pkt 1 cytowanej ustawy, ilekroć w ustawie jest mowa o rolniku, należy odnieść to pojęcie do pełnoletniej osoby fizycznej, zamieszkującej i prowadzącej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, osobiście i na własny rachunek, działalność rolniczą w pozostającym w jej posiadaniu gospodarstwie rolnym, w tym również w ramach grupy producentów rolnych, a także osobę, która przeznaczyła grunty prowadzonego przez siebie gospodarstwa rolnego do zalesienia.

Przepis art. 6 pkt 3 przewiduje, że pod pojęciem działalności rolniczej należy rozumieć działalność w zakresie produkcji roślinnej lub zwierzęcej, w tym ogrodniczej, sadowniczej, pszczelarskiej i rybnej.

Sąd Okręgowy wskazał, że prowadzenie przez osobę pobierającą świadczenie działalności rolniczej jest okolicznością warunkującą wystąpienie konieczności zawieszenia prawa do jego wypłaty. Powołał się na linię orzecznictwa, że wypłata części uzupełniającej świadczenia emerytalnego lub rentowego pobieranego przez rolnika, który będąc posiadaczem lub właścicielem gospodarstwa rolnego, faktycznie nie prowadził w nim działalności rolniczej w rozumieniu art. 6 pkt 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, nie ulega zawieszeniu na podstawie art. 28 ust. 1 i 3 w związku z ust. 4 tej ustawy (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia z dnia 6 maja 2004 r., II UZP 5/04, OSNP 2004/22/389, Biul.SN 2004/5/20, wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 27 listopada 2006 r., III AUa 728/06, Apel.- W-wa 2007/2/8, OSA 2008/1/1).

Zgodnie zaś z podzielanym przez Sąd orzekający stanowiskiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie wyrażonym w wyroku z dnia 17 czerwca 2009 r. (III AUa 255/09, Lex Nr 577605, Apel.-W-wa 2009/4/20) „Przepis art. 28 ust. 4 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2008 r. Nr 50, poz. 291 ze zm.) należy interpretować zgodnie z art. 6 pkt 1 i 3 tej ustawy, w którym podmiotem ubezpieczenia nie jest właściciel lub posiadacz gospodarstwa rolnego lecz wyłącznie osoba prowadząca działalność rolniczą w posiadanym gospodarstwie rolnym”.

Zdaniem Sądu Okręgowego z powyższego wynika, iż "w przedmiotowej sprawie zaistniały przesłanki do zawieszenia części uzupełniającej świadczenia emerytalnego przysługującego T. P., a zatem zaskarżona decyzja Prezesa KRUS jest prawidłowa i nie ulega zmianie. Sąd Okręgowy podniósł, że wnioskodawca jest osobą chorą ma między innymi problemy z prostatą i cierpi na astmę, lecz się. W toku przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd ustalił jednak, że odwołujący się przede wszystkim nadal jest właścicielem gospodarstwa rolnego. Nie pobiera już co prawda dopłat unijnych na posiadane grunty, które otrzymuje obecnie jego córka M., jednakże skarżący nie przekazał jej gospodarstwa w sposób formalny. Co więcej, zarówno on, jak i jego dzieci w toku postępowania przyznały, że skarżący obawia się formalnego wyzbycia się własności prowadzonego gospodarstwa rolnego, gdyż boi się, że dzieci odsprzedadzą gospodarstwo innym osobom.

Wnioskodawca z uwagi na zły stan zdrowia wykonuje bardzo niewiele prac w gospodarstwie, w zasadzie zajmuje się jedynie wykonywaniem obrządków przy krowie, jednakże przez cały czas czerpie dochód z gospodarstwa i jego płodów – pozostaje bowiem we wspólnym gospodarstwie domowym z żoną i dziećmi, które wspomagają go finansowo przy konieczności zakupu leków, jak również jada wspólnie z nimi przygotowywane (między innymi z plonów gospodarstwa) przez swoją córkę posiłki. Oznacza to, iż T. P. korzysta z dochodów, jakie przynosi stanowiące jego własność gospodarstwo rolne.

Z uwagi na powyższe, na podstawie wyżej cytowanych przepisów i art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.

Apelację od powyższego wyroku wniósł T. P. zaskarżając wyrok w całości.

Wyrokowi zarzucił naruszenie przepisów:

1) prawa materialnego art. 28 ust. 1 i 3 w związku z ust. 4 i art. 6 pkt 3 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jednolity Dz. U. Nr 50 z 2008 r., poz. 291 ze zm.) poprzez jego niewłaściwe zastosowanie w sytuacji, gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy wyraźnie wskazywał, iż zaprzestał jakichkolwiek działań mogących być uznanymi za prowadzenie działalności rolniczej;

2) prawa procesowego art. 233 § 1 k.p.c. poprzez nieuzasadnione przyjęcie, że wnioskodawca korzysta z dochodów jakie przynosi gospodarstwo, brak wszechstronnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z zebraniem w sprawie materiałem dowodowy, polegające na uznaniu, że T. P. korzysta z dochodów jakie przynosi gospodarstwo rolne, gdy dowody świadczą, że dochody pobierają jego dzieci oraz nieuzasadnione przyjęcie, że wnioskodawca pozostaje razem z dziećmi we wspólnym gospodarstwie rolnym.

Wskazując na powyższe wniósł o zmianę wyroku i uwzględnienie odwołania ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu apelacji podniesiono, że wnioskodawca zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej na posiadanych przez siebie gruntach rolnych zarówno w sensie fizycznym jak i decyzyjnym, nie partycypuje w dochodach gospodarstwa jak i nie rości sobie żadnych pretensji w stosunku do tych dochodów.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jednolity Dz. U. Nr 50 z 2008 r., poz. 291 ze zm.) wypłata emerytury lub renty rolniczej z ubezpieczenia ulega częściowemu zawieszeniu na zasadach określonych w ust.2-8, jeżeli emeryt lub rencista prowadzi działalność rolniczą. Kwestię tę rozstrzygnął Sąd Najwyższy w wyrokach z dnia 8 stycznia 1997 r., II UKN 39/96 (OSNAPiUS Nr 16 z 1997 r., poz. 299) i z dnia 27 maja 1997 r., II UKN 145/97 (OSNAPiUS Nr 8 z 1998 r., poz. 247), który stwierdził, że przesłanką stosowania przepisu art. 28 ust. 1 ustawy i zawieszenia części uzupełniającej emerytury lub renty jest prowadzenie działalności rolniczej, nie jest nią natomiast samo posiadanie lub dysponowanie własnością gospodarstwa.

Sąd Najwyższy podzielił ten pogląd w uchwale z dnia 6 maja 2004 r., II UZP 5/04 (OSNP Nr 22 z 2004 r., poz. 389), gdzie stwierdził, że wypłata części uzupełniającej świadczenia rolnika, który będąc właścicielem lub posiadaczem gospodarstwa rolnego faktycznie nie prowadzi w nim działalności rolniczej w rozumieniu art. 6 pkt 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, nie ulega zawieszeniu na podstawie art. 28 ust. 1 i 3 w zw. z ust. 4 tej ustawy.

Sąd Najwyższy podkreślił, że rolnik uzyskuje prawo do świadczeń nie dlatego, że wyzbył się własności lub posiadania gospodarstwa rolnego, ale dlatego, że z powodu wieku, lub stanu zdrowia utracił możliwość jego prowadzenia.

Zdaniem Sądu Najwyższego przepis art. 28 ust. 4 ustawy należy interpretować w zgodzie z art. 6 pkt 1 i 3, w którym podmiotem ubezpieczenia nie jest właściciel lub posiadacz gospodarstwa rolnego, lecz wyłącznie osoba prowadząca działalność rolniczą w posiadanych gospodarstwie rolnym.

Powyższy pogląd Sąd Apelacyjny w pełni podziela. Rzeczą Sądu Okręgowego było przeprowadzenie postępowania, mające ustalić, czy wnioskodawca taką działalność prowadził.

Sąd Okręgowy stwierdził, że w toku postępowania ustalił, że wnioskodawca nie prowadził działalności rolniczej na gruntach o pow. 5,72 ha, których był właścicielem (str. 9 uzasadnienia).

Te ustalenia Sąd Apelacyjny podziela. Wskazują na to zeznania wnioskodawcy, świadków przesłuchanych w sprawie jak i dowody z dokumentów.

Z zeznań świadków M. P. i J. P. (1) wynika, że grunty należące do wnioskodawcy uprawiają ci świadkowie, będący jego dziećmi oraz ich brat. Z prowadzenia tego gospodarstwa uzyskują dochód, który przeznaczają na własne potrzeby. Ich zeznania potwierdzili świadkowie J. K. i J. P. (2), którzy są obcymi dla wnioskodawcy i mieszkają w sąsiedztwie. Zeznali, że wnioskodawca nie pracuje w gospodarstwie rolnym, pracę wykonują jego dzieci. Ponadto z zaświadczenia agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa wynika, że stado zostało zarejestrowane na M. P., która również pobrała z tej agencji dopłaty za rok 2011 r.

Dowody te świadczą, że T. P., mimo, że jest właścicielem gospodarstwa rolnego, działalności rolnej faktycznie nie prowadził. Nie można też pominąć wieku wnioskodawcy i jego stanu zdrowia, który nie pozwala mu na pracę w gospodarstwie.

Sąd Okręgowy ustalając, że wnioskodawca na swoich gruntach nie prowadził działalności rolniczej, przyjął, że w sprawie zaistniały przesłanki do zawieszenia części uzupełniającej emerytury, gdyż wnioskodawca jest właścicielem gospodarstwa rolnego, nie przekazał tego gospodarstwa w sposób formalny, czerpie dochód z gospodarstwa i jego płodów, gdyż mieszka we wspólnym gospodarstwie domowym z żoną i dziećmi, które wspomagają go finansowo przy zakupie leków jak również jada wspólnie z nimi przygotowane przez córkę posiłki.

Sąd Apelacyjny nie podziela tej oceny. Jak już wcześniej wskazano własność lub posiadanie gospodarstwa rolnego przez ubezpieczonego nie jest przesłanką do zawieszenia części świadczenia.

Pobieranie pełnego świadczenia zależy tylko od zaprzestania działalności rolniczej, a to w niniejszym postępowaniu zostało wykazane.

Pomoc dzieci przy zakupie leków, na co brakuje pieniędzy wnioskodawcy, czy wspólny posiłek, nawet z plonów uzyskanych z tego gospodarstwa, nie świadczy o tym, że T. P. faktycznie prowadzi działalność rolniczą.

Dodać trzeba, że w sprawie III AUa 897/10 Sąd Apelacyjny, zmieniając wyrok Sądu Okręgowego i oddalając odwołanie od decyzji odmawiającej wypłaty części uzupełniającej emerytury, orzekł w innym stanie faktycznym, bowiem wnioskodawca osiągał dochody z tego gospodarstwa w postaci dopłat z agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

W sprawie niniejszej dopłaty z Agencji pobiera córka, dlatego też nie można mówić, że wnioskodawca osiąga dochody z gospodarstwa.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok i poprzedzając go decyzję i ustalił T. P. prawo do wypłaty emerytury rolniczej w pełnej wysokości od 1 czerwca 2011 r., tj. od daty złożenia wniosku.